

Sygn. akt IV Ca 610/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 listopada 2018 roku

Sąd Okręgowy w Płocku IV Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący - SSO Barbara Kamińska

Sędziowie SO Renata Wanecka

SO Waław Banasik (spr.)

Protokolant: Katarzyna Lewandowska

po rozpoznaniu na rozprawie 29 listopada 2018r. w P.

sprawy z powództwa A. K.

przeciwko (...) S.A. z siedzibą w W.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Ciechanowie z 12 lipca 2018 r.

sygn. akt I C 691/17

1. prostuje w zaskarżonym wyroku oczywistą omyłkę pisarską i zamiast błędnie wpisanego nazwiska powoda (...) wpisać prawidłowe (...);
2. oddala apelację;
3. zasądza od (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz A. K. kwotę 135 (sto trzydzieści pięć) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego za II instancję.

IV Ca 610/18

UZASADNIENIE

Powód A. K. wniósł o zasądzenie od pozwanego (...) Spółka Akcyjna w W. kwoty 4.507,29 zł, z tym że kwoty 3.892,29 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 12 marca 2016 r. do dnia zapłaty oraz kwoty 615,00 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 12 sierpnia 2016 r. do dnia zapłaty oraz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Wyrokiem z 12 lipca 2018 r. sprostowanym następnie wyrokiem Sądu Okręgowego w Płocku z 29 listopada 2018 r., Sąd Rejonowy w Ciechanowie zasądził od pozwanego (...) S.A. w W. na rzecz powoda A. K. kwotę 3.744,69 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 12 marca 2016 r. do dnia zapłaty, kwotę 615,00 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 13 sierpnia 2016 r. do dnia zapłaty (punkt I), w pozostałym zakresie powództwo oddalił (punkt II), zasądził od pozwanego (...) S.A. w W. na rzecz powoda A. K. kwotę 1.758,37 zł tytułem zwrotu części kosztów procesu,

w tym 1.217,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego (punkt III), nakazał Skarbowi Państwa wypłacić powodowi A. K. kwotę 287,00 zł tytułem zwrotu części opłaty sądowej (punkt IV), nakazał Skarbowi Państwa wypłacić powodowi A. K. kwotę 176,63 zł tytułem zwrotu niewykorzystanej części zaliczki uiszczonej na kwit U11- (...) KU (...) (punkt V), nakazał ściągnąć na rzecz Skarbu Państwa od pozwanego (...) S.A. w W. przez pobranie z zaliczki uiszczonej na kwit U11- (...) KU (...) kwoty 8,35 zł tytułem zwrotu kosztów stawiennictwa świadka orzeczonych prawomocnym postanowieniem z dnia 30 kwietnia 2018 r. (punkt VI), nakazał Skarbowi Państwa wypłacić pozwanemu (...) S.A. w W. kwotę 168,28 zł tytułem zwrotu niewykorzystanej części zaliczki uiszczonej na kwit U11- (...) KU (...) (punkt VII).

Od powyższego wyroku pozwany wniósł apelację, zaskarżając go w części uwzględniającej powództwo co do kwoty 615 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 13 sierpnia 2016 r. do dnia zapłaty oraz w części rozstrzygającej o kosztach procesu, zarzucając mu naruszenie art. 361 § 1 i 2 k.c. poprzez jego błędną wykładnię i przyjęcie, że poniesiony przez powoda koszt prywatnej ekspertyzy pozostaje w adekwatnym związku przyczynowym ze szkodą i mieści się w granicach odpowiedzialności odszkodowawczej pozwanego, podczas gdy prawidłowa wykładnia tego przepisu winna prowadzić do wniosku, że koszt ten nie pozostaje w związku ze szkodą.

Mając powyższe na uwadze wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i oddalenie powództwa w zaskarżonej części tj. co do kwoty 615 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 13 sierpnia 2016 r. do dnia zapłaty oraz zasądzenie od powoda na swoją rzecz kosztów procesu za I i II instancję w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W odpowiedzi na apelację powód wniósł o jej oddalenie i zasądzenie na swoją rzecz zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg. norm przepisanych oraz wniósł o zastosowanie art. 350 § 3 k.p.c. i sprostowanie wyroku Sądu I instancji poprzez zastąpienie zapisanego nazwiska powoda (...) zapisem (...)

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja jest niezasadna.

Stosownie do treści art. 387 § 1 i 2¹ k.p.c., z uwagi na fakt, że sąd drugiej instancji nie przeprowadził postępowania dowodowego ani nie zmienił ustaleń faktycznych sądu pierwszej instancji, a w apelacji nie zgłoszono zarzutów dotyczących tych ustaleń, uzasadnienie wyroku w przedmiotowej sprawie zostało ograniczone jedynie do wyjaśnienia podstawy prawnej wyroku z przytoczeniem przepisów prawa.

W pierwszej kolejności należy przychylić się do zgłoszonego w odpowiedzi na apelację wniosku powoda o sprostowanie wyroku Sądu I instancji poprzez zamianę błędnej formy nazwiska powoda z (...) na (...). Zgodnie z art. 350 § 3 k.p.c. jeżeli sprawa toczy się przed sądem drugiej instancji, sąd ten może z urzędu sprostować wyrok pierwszej instancji. Biorąc pod uwagę iż zarówno w pozwie jak i w dołączonych do niego dokumentach nazwisko powoda zostało określone na K., powstały błąd w wyroku Sądu Rejonowego Sąd II instancji uznał za oczywistą omyłkę pisarską i na podstawie ww. przepisu dokonał stosownej korekty.

Sąd Okręgowy nie przychylił się do stanowiska przedstawionego przez skarżącego w jego apelacji odnośnie naruszenia art. 361 § 1 i 2 k.c. Jak sam w swoim piśmie wskazał zgodnie z uchwałą Sądu Najwyższego z 18 maja 2004 r. wydaną w sprawie III CZP 24/04 Sąd ten stwierdził, że odszkodowanie przysługujące z umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody powstałe w związku z ruchem tych pojazdów może - stosownie do okoliczności sprawy - obejmować także koszty ekspertyzy wykonanej na zlecenie poszkodowanego. Prawdą jest, iż powód w niniejszej sprawie nie jest bezpośrednio poszkodowanym. Wskutek przelewu wierzytelności nabył on ją od R. G. (k. 8 akt sprawy), który z kolei nabył ją od poszkodowanego D. L. (k. 10-11 akt sprawy). Jednakże zgodnie z art. 509 § 2 k.p.c. wraz z przeniesieniem wierzytelności przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki. W związku z czym w ocenie Sądu Okręgowego brak jest podstaw do zakwestionowania możliwości dochodzenia przez powoda zasadnie poniesionych kosztów ekspertyzy. Dlatego należy przyjąć, iż mimo, że

powód nie jest pokrzywdzonym, wskutek kolejnych czynności prawnych nabył wszelkie prawa związane z dochodzoną wierzytelnością, w tym również możliwość zwrotu kosztów prywatnej ekspertyzy o ile był to wydatek zasadny.

Zgodnie z przytoczonym wcześniej orzeczeniem Sądu Najwyższego ocena czy poniesione koszty ekspertyzy sporządzonej na zlecenie poszkodowanego w postępowaniu przedsądowym są objęte odszkodowaniem przysługującym od ubezpieczyciela z umowy odpowiedzialności cywilnej, musi być dokonana przy uwzględnieniu całokształtu okoliczności sprawy, a w szczególności uzależniona od ustalenia, czy zachodzi normalny związek przyczynowy pomiędzy poniesieniem tego wydatku a wypadkiem, oraz czy poniesienie tego kosztu było obiektywnie uzasadnione i konieczne także w kontekście ułatwienia określenia prawidłowo konkretnego ubezpieczyciela, jak i ułatwienia zakładowi ubezpieczeń ustalenia okoliczności wypadku i rozmiarów szkody. W ocenie Sądu Okręgowego sporządzona ekspertyza ustanowiła pewne ramy możliwości skutecznego dochodzenia przedmiotowego roszczenia, którego wysokość następnie została zweryfikowana poprzez sporządzoną opinię biegłego, która wraz z innymi przeprowadzonymi w sprawie dowodami stanowiła podstawę wyrokowania przez Sąd Rejonowy. Trudno w związku z tym uznać, iż poniesione przez powoda koszty ekspertyzy były wbrew art. 361 § 1 i 2 k.c. niezasadne i niezwiązane z dochodzonym roszczeniem, faktu tego nie zmienia okoliczność, iż powód zakupił dochodzoną wierzytelność w ramach prowadzonej działalności gospodarczej, brak jest podstaw do stwierdzenia, iż posiada on wiedzę specjalistyczną, dzięki której mógłby w sposób właściwy samodzielnie oszacować wartość dochodzonego roszczenia. Dlatego też Sąd Okręgowy nie znalazł podstaw do zmiany zaskarżonego wyroku odnośnie kwoty 615 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 13 sierpnia 2016 r. do dnia zapłaty i zmiany rozstrzygnięcia odnośnie kosztów procesu za I instancję.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy na podstawie art. 350 § 1 k.p.c. sprostował oczywistą omyłkę pisarską w zaskarżonym wyroku, zaś na podstawie art. 385 k.p.c. oddalił apelację jako niezasadną.

Rozstrzygnięcie o kosztach Sąd II instancji oparł na treści art. 98 § 1 i 3 k.p.c. Apelacja okazała się nieskuteczna w związku z czym pozwanego należało uznać za stronę przegrywającą ten etap procesu, dlatego powodowi przysługiwał zwrot poniesionych kosztów w postaci wynagrodzenia profesjonalnego pełnomocnika w wysokości 135 zł, ustalone przez Sąd Okręgowy na podstawie § 10 ust. 1 pkt 1 w zw. z § 2 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych.